

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119387710
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:6119387710.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu: Poštová banka, a.s. so sídlom v Bratislave- Staré Mesto, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, práv. zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o. so sídlom Bratislava -Staré Mesto, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471 proti žalovaným 1/ S. Z., nar. XX.X.XXXX, občianka SR, bytom V., Y. XX/XXXX a 2/ J. Q., nar. XX.X.XXXX, občan SR, bytom V., Y. XX/XXXX obaja zast. Občianske združenie OPOS so sídlom v Trenčianskej Teplej, A. Hlinku 1084/24A, IČO: 511477688 o zaplatenie 476,58€ s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 276,58 Eur, spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 276,58 Eur od 04.10.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V zostávajúcej časti sa žaloba žalobcu z a m i e t a .

III. Žalobca m á proti žalovaným 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania 16 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie, samostatným uznesením.

IV. Vzájomná žaloba žalovaných 1/ a 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 780,- Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne, od podania vzájomnej žaloby, sa z a m i e t a .

V. Žalobca m á proti žalovaným 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania vo vzájomnej žalobe 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou v upomínacom konaní zo dňa 28.2.2020 domáhal od žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 7.147,21€ spolu s úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 6.391,66€ od 4.10.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že dňa 11.10.2012 uzatvoril žalobca ako veriteľ so žalovanými 1/ a 2/ ako spoludlžníkmi Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o.i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery a žalovaní 1/ a 2/ svojím podpisom na zmluve potvrdili, že sa s týmito dokumentami oboznámili a súhlasia s ich obsahom. Na základe zmluvy im žalobca poskytol úver 10.000€, ktorý sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali vrátiť spolu s úrokmi , poplatkami a inými plneniami podľa zmluvných dokumentov. V zmysle OP v spojení s ust. § 511 ods.2 Obč. zákonníka je žalobca oprávnený vyzvať na plnenie všetkých alebo ktoréhokoľvek zo spoludlžníkov , ktorí sú povinní platiť žalobcovi spoločne a nerozdielne. V dôsledku omeškania žalovaných s plnením úveru žalobca v spojení s ust. § 565 a § 53 ods.9 Obč. zákonníka upozornil žalovaných na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaní na upozornenie nereagovali, vyhlásil dňa 10.7.2017 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti dlhu žalovaní vykonali nasledovné úhrady 9x po 156€ v dňoch 25.8.2017, 12.10.2017, 9.11.2017, 21.12.2017,

12.2.2018, 28.3.2018, 3.8.2018, 28.8.2018, 3.10.2018. Jednotlivé splátky žalovaných sú uvedené v Aktuálnom stave úveru v časti „Zaplatené splátky“ vyhotovenom z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ust. § 40 ods.8,9 zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Žalobca si žalobou neuplatňoval zmluvne dojednané úroky z istiny vo výške 13,90% ročne ale iba úroky z omeškania v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške 5,00% ročne. Žalobca si uplatnil od žalovaných istinu vo výške 6.391,66€ , dlžný zmluvný úrok z istiny vo výške 297,45€ (ide o súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) , vyčísleného úroku z omeškania vo výške 440,10€ (vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovaných) ; zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00% zo sumy 6.391,66€ od 4.10.2018 do zaplatenia a poplatky vo výške 18€. Ako dôkazy predložil Zmluvu o úvere, OP účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy, oznámenie žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru každému zo žalovaných s potvrdením o odoslaní, upozornenie žalobcu na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru každému so žalovaných s potvrdením o odoslaní , aktuálny stav úveru, predžalobnú výzvu každému zo žalovaných.

2. Na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý po preskúmaní žaloby a jeho príloh došiel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre nesplnenie podmienky v § 9 ods.2 písm. j/ v spojení s § 11 ods.1 písm.b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti o zaplatenie istiny 476,58€ s úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 476,58€ od 4.10.2018 do zaplatenia. V zmysle § 8 ods.1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní v prípade súhlasu žalobcu s vydaním platobného rozkazu len v časti, ktorý nie je v rozpore s platnými právnymi predpismi sa má za to, že vo zvyšnej časti vzal žalobca žalobu späť.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 22.1.2020 pod č.k. 29Up/1290/2019-32 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne k zaplateniu istiny 476,58€ s úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 476,58€ od 4.10.2018 do zaplatenia a trov konania 119,70€. Proti platobnému rozkazu podali obaja žalovaní odpor, v ktorom namietali výšku nároku, ktorý mali za nedôvodný. Žalobca im neposkytol pôžičku vo výške 10.000€ ale iba sumu 9.800€ a zvyšných 200€ si previedol na svoj účet ako poplatok za úver, čo predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku (poukaz na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18Co/109/2011). Ďalej namietli, že zmluva obsahuje neprijateľné/neplatné zmluvné podmienky podľa § 53 Obč. zákonníka a to v bode 2- poistenie úveru nie je individuálne dojednané a je podmienkou úveru; bod 3.1 (predtlačená tabuľka) mesačný poplatok za správu a vedenie úverového účtu; bod 3.8 -dohoda o zrážkach zo mzdy nie je individuálne dojednaná; bod 3.10 -rozhodcovská doložka nie je individuálne dojednaná. Ďalej poukázali na nesprávny výpočet RPMN bod 3.1 tabuľky jednoduchým matematickým výpočtom výška úveru 10.000€ po vynásobení počtom splátok 120 x 169,24€ predstavuje sumu 20.308,80€ a náklady spotrebiteľa sú teda 10.308,80€ a nie ako uvádza žalobca v sume 9.018,51€ v zmluve o úvere čo predstavuje RPMN v skutočnosti vo výške 17,55% a nie v zmluve uvedenú 15,88%. Na základe týchto skutočností sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná 1/ zaplatila na predmetný úver podľa predložených dokladov žalobcom sumu 11.182,64€ a preto žiada vydať bezdôvodné obohatenie 780€ spolu 5,00% úrokom z omeškania od podania vzájomnej žaloby do zaplatenia a teda splátky uhradené od 12.2.2018 do 3.10.2018 5x po 156€.

4. Žalobca mal za to, že jeho nárok na zaplatenie sumy 476,58€ s príslušenstvom je oprávnený, pretože si neuplatňuje viac ako rozdiel medzi finančnou čiastkou poskytnutou veriteľom a súhrnnou výškou platieb žalovaných, čo preukázal aj listinou „Aktuálny stav úveru“ a žalobcovi nie je známe, z akého titulu považujú úver za preplatený a dožadujú sa vrátenia platieb, vykonaných dňa 12.2.2018, 28.3.2018, 3.8.2018, 28.8.2018 a 3.10.2018. Žalobca uviedol, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky nemá za následok neplatnosť celej zmluvy a pre právne posúdenie jej neprijateľnosti je nutné umožniť strane, aby sa k neprijateľnosti podmienky vyjadrila a podrobil takúto zmluvnú podmienku testu proporcionality. Žalobca s odôvodnením žalovaných v časti o neprijateľnosti zmluvných podmienok ohľadom poistenia a poplatkov nemôže súhlasiť, pretože žalovaní v bode (3.6.) svojím podpisom potvrdili, že sa oboznámili jednak so všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami a tiež aj Sadzovníkom poplatkov, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalobca poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C42/15, ktorý sa zaoberal výkladom článku 10 ods.1,2 smernice 2008/48 a v jeho zmysle zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jeden dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods.2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči a nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane , že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane , že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods.2 tejto smernice. Účtované poplatky nie

sú skryté sankcie a nezvyšujú neprimerane príjem žalobcu, nakoľko predstavujú primerané sumy, ktoré museli byť žalovaným vynaložené. V zmysle OP „Dlžník je povinný banke zaplatiť aj dohodnuté poplatky uvedené v ZoÚ alebo Sadzobníku poplatkov a zákonné úroky z omeškania spôsobom uvedeným v predchádzajúcom bode. Nárok na úhradu poplatkov vzniká banke okamihom uzatvorenia ZoÚ a bez ohľadu na to, či došlo k čerpaniu úveru.“ Navyše poplatok za správu úveru si zvolili žalovaní sami, rovnako aj poistenie schopnosti splácať úver. Tieto tvrdenia žalobca považuje za nevyvrátiteľné. Zmluva o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXX sa skladá z 3 hlavných častí (1) Zmluvné strany, (2) Žiadosť o poskytnutie úveru a o zriadenie osobného účtu a (3) Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia. V časti (2) si tak sami žalovaní 1/ a 2/ zvolili, či si žiadajú čerpať úver na účet v PABK - pokiaľ už nejaký účet u žalobcu nemali, vyplnilo sa políčko na zriadenie nového účtu a v tejto časti si mohli zvoliť čerpanie na iný účet, ktorý by doplnili do žiadosti. V tejto časti zmluvy si tiež zvolili súbor poistenia a v prípade, ak by oň záujem nemali políčka by zostali nevyplnené. Žalobca cituje znenie textu pod vyhlásením o splnení podmienok na vznik poistenia v časti (2) zmluvy: „Všetky informácie o poistení a podmienky poistenia schopnosti splácať úver (Poistenie) vrátane poistnej zmluvy a príslušných podmienok sú k dispozícii na každom obchodnom mieste. Dlžník vyhlasuje, že sa s týmito informáciami oboznámil, zvolené Poistenie si vybral slobodne, bez nátlaku a vyhovuje jeho potrebám. Ak má dlžník špecifické požiadavky a potreby v súvislosti s poistením, uvedenie ich do voľného priestoru v spodnej časti zmluvy o úvere (ZoÚ). Žalovaným tak bol poskytnutý priestor na individuálne dojednanie tejto podmienky a žalobca má za to, že vzhľadom na voľbu spotrebiteľom čo sa týka voľby zriadenia účtu a poplatku spojeného zo správou účtu ako aj voľby poistenia je možné považovať za individuálne dojednanú. Je vylúčené, aby poistenie bolo podmienkou čerpania úveru. Z uvedeného dôvodu nie je správny argument žalovaných 1/ a 2/ o nesprávnosti výpočtu RPMN, pričom žalobcovia do celkovej výšky nákladov pripočítali poistné 13,24€, ktoré správne mali vynechať. Výška anuitnej splátky bola 156€ (bez poplatku za poistenie) spolu s poplatkom za správu a vedenie účtu a celková výška nákladov je uvedená v zmluve správne $156€ + 2,50€ = 158,50€ \times 120 = 19.020€ - 10.000€ = 9.020€$. V zmluve v časti (3.1) je uvedená celková výška nákladov 9.018,51€ pretože žalobcovia interný systém neumožňoval dohodnúť so žalovanými mesačné splátky v sume na desiatinné čísla, z čoho vyplýva zaokrúhľovanie splátok smerom nahor, čo spôsobilo, že výška poslednej splátky nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Zákon č. 129/2010 Z.z. neurčuje, že celková čiastka úveru musí byť daná súčinom počtu splátok s výškou anuitnej splátky alebo číselnými údajom. Celková čiastka úveru je uvedená v zmluve jasne a bez pochybností a spotrebiteľ si tento údaj nemohol zameniť s iným. Obdobný názor vyjadril aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 12.12.2018 vo veci 5Co/200/2018: „Podľa odvolacieho súdu zmluva obsahuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm.j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť .... Uvedená náležitosť vyplýva z bodu 2.2. zmluvy o úvere a je uvedená v tabuľke s označením riadku „Celková čiastka úveru“ 7.593,25€. Zo zmluvy tiež vyplýva výška dohodnutej splátky 106€ a počet splátok 72€. Pokiaľ aj súčet dohodnutých splátok prevyšuje v zmluve uvedenú celkovú čiastku úveru, čo sa stalo tým, že veriteľ neuviedol že posledná splátka je nižšia než ostatné, je potrebné vychádzať z toho, že príslušný zákon vyžaduje len uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí veriteľ zaplatiť a z obsahu úverovej zmluvy č. 1499826631 zo dňa 10.9.2014 je zrejme, že je v nej daná náležitosť uvedená je a to dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúcím pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a takéto uvedenie zodpovedá požiadavke § 9 ods.2 písm.j/ zák.č. 129/2010 Z.z. V dôsledku toho preto nemožno považovať za správny názor súdu I. inštancie, že poskytnutý úver je pre nedostatok náležitostí podľa § 9 ods.2 písm.c/ zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd tu zastáva súhlasný názor s odvolateľom, že i pre prípad zaplatenia aj poslednej 72 splátky dlžníkom v celej dohodnutej výške 106€ (ti pritom nie je vylúčený ani to, že veriteľ sám počas zmluvného vzťahu upozorní dlžníka, že posledná splátka bude nižšia, s jej presnou špecifikáciou, čo sa v bežnej praxi bánk nevylučuje), by sa prípadný preplatok to vo výške 38,75€ stal zo strany dlžníka nárokovateľným preplatkom z úveru, ktorý by mu mal byť vrátený. Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí zo dňa 26.7.2019 sp.zn. 3Co/253/2018 dokonca dospel k záveru, že ak by aj celková čiastka úveru nebola číselne určená v zmluve ale iba odkazom na súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov úveru, nejde o tak závažnú nepresnosť, aby nastúpila sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru: „Samotná skutočnosť, že 96. mesačná splátka nečinila už 79€ ale bola ponížená na 72,11€ nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy značne identifikovateľná matematickým súčinom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje.“ Žalovaný odvodzuje nesprávnosť výšky RPMN od nesprávnej celkovej výšky úveru a žalobca má za to, že dostatočne preukázal správnosť celkovej čiastky úveru a správnosť

RPMN. Žalobca poukázal na to, že žalovaní nepopreli čerpanie úveru a uzatvorenie zmluvy o úvere, klamlivo však uviedli výšku nimi realizovaných úhrad, ktoré však nepreukázali a nezdokladovali. Predložil Sadzobník poplatkov.

5. Žalovaní 1/ a 2/ namietali, poistenie schopnosti splácať úver -bod 12 a 10 zmluvy + čl.11 OP. Uviedli, že zmluva spotrebiteľa vôbec neinformuje o podmienkach poistenia aspoň v rozsahu minimálnych náležitostí, ktoré musí obsahovať poisťovňa podľa ust. § 788 ods.2 Obč. zákonníka, najmä o výške poistného, poistnej sumy, poistnej dobe. Namiesto toho predmetné ustanovenia neprijateľne prenášajú na spotrebiteľa dôkazné bremeno, že sa oboznámil s Poistnou zmluvou uzavretou medzi bankou ako sprostredkovateľom poistenia a poisťovňou a Všeobecnými podmienkami, s ktorými vyjadruje svoj súhlas. Ide pritom o závažný zmluvný vzťah - poistenie pre prípad niektorých životných udalostí, ktorého uzavretiu by mala predchádzať náležitá informačná a poučovacia povinnosť veriteľa. Veriteľ sa uvedeným spôsobom navyše dopustil klamlivej obchodnej praktiky podľa § 8 zák.č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa a poisťovňu, v ktorej bude spotrebiteľ poistený vyberá veriteľ. Tieto zmluvné podmienky sú vo vzťahu k spotrebiteľovi hrubo nevyvážené, reflektujú výhradne záujem dodávateľa na uzavretí poisťovnej zmluvy v prospech jeho zmluvného partnera a och konštrukcia je jasným príkladom toho, ako banka u priemerného a neznaleho spotrebiteľa dosiahne viazanosť zmluvou, o ktorej uzavretie nemusí mať spotrebiteľ záujem. Predmetné ustanovenia z uvedených dôvodov zakladajú hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods.1 OZ). Pokiaľ nebola spotrebiteľovi daná na výber možnosť odmietnuť poistenie, takéto nie je individuálne dojednané a teda ho nebolo možné odmietnuť. Spotrebiteľ musel pri podpise zmluvy tento bod podpísať ako celok a preto by mal byť tento náklad v zmysle zákona (§ 9 ods. 2 písm.h/ zák.č. 129/2010 Z.z.) započítaný do výpočtu RPMN, pretože náklady naň museli byť veriteľovi pri uzatváraní zmluvy známe. Služba poistenia má slúžiť k účelu, ak spotrebiteľ nebude schopný splácať úver, pristúpi sa k plneniu z poistenia. Tu je nutné poukázať na nekalú obchodnú prax žalobcu, ktorý ako náhle boli žalovaní s plnením v omeškaní, poistenie sám zrušil a žalovaných žiadnym spôsobom neupovedomil o tom, prečo tak urobil a ani ich nevyzval či chcú využiť túto službu, keď si ju už platia. Ďalej namietali čl. 3 OP - Poplatok za úver -Banka poskytne klientovi peňažné prostriedky vo výške schváleného úveru zníženého o poplatok za poskytnutie úveru podľa aktuálneho Sadzobníka banky. Poplatok je splatný okamihom odoslania platby na účet klienta, resp. okamihom vyplatenia sumy úveru v hotovosti. Podľa bodu 3.(1) zmluvy : Zmluvou o úvere vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi peňažné prostriedky, ak splní podmienky stanovené bankou, do výšky uvedenej v zmluve o úvere. Poskytnutím prostriedkov zo zmluvy o úvere vzniká klientovi záväzok tieto peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a plniť ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok pre úver -dostupná pôžička, dostupná pôžička -šikovná rezerva). Zmluvou o úvere sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obch. zákonníka). Podľa zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§1). Veriteľ za zhodnotenie (úroky) poskytne formou úveru peniaze a v zmysle uvedenej zmluvnej podmienky v skutočnosti veriteľ poskytne spotrebiteľovi úver nižší ako je výška úveru, uvedená v zmluve a to o sumu rovnajúcu sa poplatku za poskytnutie úveru. Takéto úverovanie odporuje spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške, pričom úroky sa počítajú aj z neposkytnutých finančných prostriedkov. Odplátou za poskytnutie úveru sú úroky a neprijateľnou zmluvnou podmienkou je povinnosť spotrebiteľa uhradiť veriteľovi aj poplatok za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje plnenie za čisto administratívnu agendu veriteľa spojenú s poskytnutím úveru, teda ide o plnenie ktoré slúži výlučne v prospech veriteľa. Žalovaná uviedla, že zaplatila na úver viac, než si požičala a trvala na vydaní bezdôvodného obohatenia.

6. Žalobca s vyjadrením žalovaných 1/ a 2/ o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v podobe poplatku za úver nesúhlasil. Žalobca mal za to, že existujú dôvody, pre ktoré je určenie poplatku za úver neprijateľnou podmienkou vylúčené a tým je ust. § 499 Obchodného zákonníka, podľa ktorého za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Inštitút odplaty za dojednanie záväzku náš právny poriadok pozná a jeho používanie predpokladá a túto skutočnosť dlhodobo rešpektuje právna veda aj prax napr. rozsudok NS SR 4Obo/86/99 zo dňa 1.5.2011). Odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver je premietnutím zákonnej úpravy § 499 Obch. zákonníka a predstavuje zrejmu výlučku zo spotrebiteľského prieskumu. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR (napr. IV.ÚS 77/02, IV.ÚS 299/04) z ktorej vyplýva, že do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v

jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy , ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách , ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. V zmysle ust. § 53 ods.1 OZ odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver je súčasťou hlavného predmetu plnenia, ktorá ak je do zmluvy zahrnutá , predstavuje rovnako dôležitú zložku ako úroky , čo akúkoľvek zmluvnú podmienku , ktorá sa týka hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny vylučuje z prieskumu neprijateľnosti. Čo sa týka námietky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, táto je nedôvodná, lebo žalobca si uplatňuje iba rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenými splátkami žalovaných, ktoré si započítal na istinu. Ide teda o uplatnený nárok na zaplatenie sumy 476,58€, ktorý je oprávnený a nie je v rozpore so zákonom.

7. Súd vyzval žalovaných 1/ a 2/, aby predložili listinné dôkazy svedčiace o úhradách dlhu v takej výške, v akej uvádzali, s tým nech preukážu opodstatnenosť svojho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žiadne iné dôkazy, než predložené žalobcom, v konaní neboli predložené a na výzvu súdu žalovaní žiadne doklady nepredložili.

8. Podľa § 52 ods.1- 4 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

11. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

15. Podľa § 54 ods.3 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.5.2014) v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 2 Zák.č. 129/2010 Z.z. (účinný do 31.12.2012) na účely tohto zákona sa rozumie d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou

mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

17. Podľa § 19 ods.2 ,3 Zák.č. 129/2010 Z.z. (účinný v čase podpisu zmluvy) na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 9 ods.2 Zák.č. 129/2010 Z.z. (účinný do 31.12.2012) o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 11 ods.1 písm. a/, b/ Zák.č. 129/2010 Z.z. (účinný do 31.12.2012) o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Podľa § 451 ods.1,2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

24. Z obsahu predložených zmluvných dokumentov ako aj vyjadrení sporových strán mal súd preukázať, že 12.10.2012 (č.l.14 spisu) uzatvoril žalobca ako veriteľ so žalovanými 1/ a 2/ ako spoludlžníkmi Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli okrem iného Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery a žalovaní 1/ a 2/ svojím podpisom na zmluve potvrdili, že sa s týmito dokumentmi oboznámili a súhlasia s ich obsahom. Na základe zmluvy im žalobca poskytol úver 10.000€, pri výške splátky 169,24€ s poplatkom za správu účtu 2,50€ pri výške RPMN 15,88% dojednanom úroku 13,9% ročne s priemernou RPMN na trhu 11,40%. Úver mal byť splatený v 120-tich mesačných splátkach splatných vždy k 20-temu dňu v mesiaci po 171,74€ (splátka + poplatok za správu úverového účtu) so splatnosťou prvej splátky 20.11.2012 a poslednej dňa 20.10.2022 s celkovou výškou nákladov na úver 9.018,51€. V deň poskytnutia úveru si žalobca zaúčtoval poplatok 200€ za poskytnutie úveru, ktorý však nebol dojednaný v zmluve ale bol uvedený iba v Obchodných podmienkach a v Sadzobníku. Reálne bola žalovaným poskytnutá suma 9.800€ na účet. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.8.2019 (čl.6-7 spisu) je v časti „Zaplatené splátky“ uvedené, že žalovaní 1/ a 2/ uhradili v období od 1.11.2012 do 3.10.2018 na úver celkovú sumu 9.523,42€ čo oproti poskytnutej sume uvedenej žalobcom 10.000€ predstavuje rozdiel 476,58€ (10.000€ - 9.523,42€), ktorý žalobca žiada zaplatiť ako dlh na istine, spolu s úrokom z omeškania 5,00% ročne od 4.10.2018 do zaplatenia.

25. Súd sa stotožnil so závermi žalobcu, že poistné nemalo byť započítané do celkovej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, lebo bolo nepochybne individuálne dojednané a nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. Zmluva o úvere pozostávala z 3 častí a je zrejme, že časť (3) zmluva o úvere bola vyplňovaná žalobcom až po tom, ako žalovaní 1/ a 2/ vyplnili (označili krížikom) v časti (2) Žiadosti o poskytnutie zmluvy o úvere, že žiadajú o poistenie schopnosti splácať úver, takže nepochybne mali možnosť poistenie odmietnuť (neznačiť ho krížikom a nechať políčko voľné). Súd vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít - nález Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 438/2018 zo dňa 11.6.2019 vo vzťahu k platnosti rozhodcovskej doložky (poukazom na ust. § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka) kde ústavný súd konštatoval, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Pokiaľ je táto podmienka splnená, nemožno sa dovolávať bez ďalšieho neplatnosti takejto doložky. Súd mal za to, že uvedené závery sú plne aplikovateľné aj na zmluvné spotrebiteľské vzťahy, týkajúce sa poistných zmlúv, pokiaľ sú súčasťou spotrebiteľskej zmluvy o úvere a pre individuálne dojednanú zmluvu o poistení stačí, ak spotrebiteľ mal možnosť v prípade nesúhlasu s poistením túto odmietnuť formou neoznačenia príslušnej kolónky krížikom (čo je prejednávaný prípad) .

26. Súčasťou odplaty za úver bol aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 200€, ktorý nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ak bol dojednaný ako súčasť hlavného plnenia v zmluve o úvere (§ 53 ods.1 Obč. zákonníka účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy). Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaných 1/ a 2/ , že veriteľ (žalobca) nesprávne započítal časť nákladov (poplatok za poskytnutie úveru vo výške 200 Eur) do celkovej výšky úveru. V zmysle rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/14 zo dňa 21. 04. 2016: Keďže je pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/77/2019 zo dňa 19.2.2020) .

27. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Uvedené rozhodnutie súdneho dvora vo veci C-377/14 sa v odpovedi na štvrtú prejudiciálnu otázku zaoberá pojmom „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ a hoci žalobca si ho účtoval poplatok za poskytnutie úveru súd je toho názoru, že v skutočnosti sa jedná o náklady dlžníka, ktoré musí tento na úver vynaložiť. Veriteľ týmto konaním, t.j. zahrnutím svojich nákladov spojených s poskytnutím úveru (odplata za poskytnutie úveru), prenáša svoju povinnosť na dlžníka (žalovaného). Súdny dvor Európskej únie v predmetnom rozhodnutí ďalej uviedol, že „celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“ Z uvedeného je zrejme, že spotrebiteľský úver predstavoval v skutočnosti sumu 9 800€, pričom táto suma mala byť uvedená ako celková výška poskytnutého úveru v úverovej zmluve. Podľa názoru súdu mali byť všetky náklady, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Nakoľko suma vo výške 200€ do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom zarátaná nebola, spotrebiteľia (žalovaní 1/ a 2/) boli uvedení do omylu, že celkové náklady činia len 9.018,51€, hoci v skutočnosti činili 9.218,51€ bez dojednaného poistného s poplatkom za správu 2,50€ (9.018, 51€ +200€). Samotné označenie sumy 200€ ako poplatok spojený s poskytnutím úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., § 2 písm. g) hovorí o jeho začlenení do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, preto jeho začlenenie tejto sumy do istiny úveru môže pôsobiť na priemerného spotrebiteľa zmätočne, keď zahrnutie poplatku do istiny poskytnutého úveru je aj v rozpore s uvedeným ustanovením § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.

28. Súd poukazuje na to, že zmluva o úvere v dôsledku začlenenia sumy 200€ do istiny poskytnutého úveru a tým navýšenia istiny a zníženia celkových nákladov spojených s úverom o túto sumu, neobsahuje zmluva o úvere správny údaj o výške poskytnutého úveru a o predpokladoch použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. g) a j) zákona č. 129/2010 Z. z.). Nakoľko takýmto postupom dochádza k podhodnoteniu RPMN a teda k uvedeniu nesprávnej RPMN v neprospech

spotrebiteľa v nižšej (15,88 %) než skutočnej výške pri 120 tich splátkach po 158,50€ (15,92 %) a súd uvádza, že s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

29. Z vykonaného dokazovania v konaní pred súdom vyplynulo, že žalovaní 1/ a 2/ uhradili na poskytnutý úver 9.800€ celkovo sumu 9.523,42€ a úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bezpoplatkový pre nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov.

30. Žalovaní 1/ a 2/ teda ku dňu rozhodovania súdu neuhradili zostatok istiny vo výške 276,58€ (9.800€ - 9.523,42€)| a preto ich súd k tomu zaviazal. Žalobca dlh zosplatnil ku dňu 10.7.2017 a dňom nasledujúcim po jeho uplynutí sa žalovaní 1/ a 2/ dostali s plnením dlhu do omeškania. Preto boli povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi okrem zostatku neuhradenej istiny 276, 58€ aj úrok z omeškania v zákonnej výške 5,00% ročne z dlžnej sumy od 4.10.2018 (žalobca si uplatnil úrok od tohto dátumu) do zaplatenia. Keďže tento dlh neuhradili dobrovoľne súd ich k tomu zaviazal.

31. Žalovaná 1/ tvrdila, že úver preplatila o 780€ (splátky po 156€ v období od 12.2.2018 do 3.10.2018) avšak nepreukázala ani so žalovaným 2/ existenciu iných úhrad, než tých, ktoré boli uvedené v Aktuálnom stave úveru žalobcu a preto súd vzájomnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

32. Podľa § 255 ods.1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Žalobca mal vo veci o zaplatenie sumy 476,58€ s príslušenstvom len čiastočný úspech. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. , v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Žalobca si uplatnil ku dňu vyhlásenia rozsudku na súde nárok (spolu s vyčísleným úrokmi) na zaplatenie vo výške 519,4€ a súd mu priznal 301,43€, čiže v 58% bol v spore úspešný a v 42% neúspešný. Pomer úspechu a neúspechu je 16% trov v prospech žalobcu (58-42). Vo vzťahu k vzájomnej žalobe bol žalobca v spore plne úspešný a preto mu súd priznal náhradu trov konania podľa § 255 ods.1 C.s.p. vo výške 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.